

forkastedes, idet 19 stemte for, 113 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Grove (KF):

Det er beklageligt, at regeringen ikke vil være med til at stille en refinansiering i udsigt til de unge landmænd. Alle ved jo, at det, der er årsagen til vanskelighederne for vores unge landmænd, er den høje rente, og derfor havde vi stærkt brug for en refinansiering.

Alle ved også, at denne lov overhovedet ikke vil komme til at hjælpe reelt, den vil kun udskyde problemerne, hvis ikke vi får en refinansiering til de unge landmænd. Nu skal de, når vi har vedtaget dette lovforslag, til at tage stilling til: skal vi prøve at bruge loven, skal vi udskyde problemerne et år eller to og så håbe på, at der kommer et eller andet, der hjælper os? Det er det, man siger til de unge landmænd, til de unge landmandsfamilier, nemlig at nu skal de gå i uvished. Vi giver dem et år eller to, og så kan vi håbe på, at regeringen vil være med til noget refinansiering.

Har man tænkt over, at der er hundredvis af landmandsfamilier, der nu her i påsken skal tage de beslutninger? Jeg synes, at både regeringen og socialdemokratiet skulle tænke over det, når de sætter sig til et veldækket påskebord med gode landbrugsvarer. Samtidig går de unge landmænd og slæber ude i staldene og har disse problemer. De kan blive sociale tilfælde. Det er hårdt for nerverne samtidig med et hårdt slæb at være ude i økonomisk uføre og skulle tage en beslutning: skal vi arbejde to år endnu og håbe, at det hjælper, eller skal vi sige stop med det samme? Prøv at tænke over det, når I sidder og nyder påskebordets glæder!

Halvgaard (FP):

Det er betegnende for dette folketingsarbejde, at det stort set alene begrænser sig til lapperier på en eksisterende lovgivning, der både er uretfærdig, uhensigtsmæssig og forfæjlet. Et klart eksempel herpå er det foreliggende lovforslag om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd, som kan få

vidtrækkende og uoverskuelige konsekvenser også for andre erhverv.

Landbruget er i en alvorlig situation. Man kan nærmest sige, at det er stavnsbundet, forårsaget dels af de restriktioner, som man har gennemført i årenes løb, dels af de forskellige former for særbeskatning, som man har pålagt landbruget, senest i december 1979.

Landbruget har nu et rimeligt krav på, at der gennemføres en langsigtet landbrugspolitik, der i hvert fald gør erhvervet lønsomt. Det foreliggende lovforslag er at gøre visse landmænd endnu en bjørnetjeneste ved blot at udskyde og forøge deres problemer i stedet for at løse dem.

Derfor stemmer fremskridtspartiet imod og henviser til vores eget beslutningsforslag, nr. B 70.

Westh (S):

I anledning af hr. Groves bemærkninger vil jeg bare sige, at det glæder os i socialdemokratiet, at venstre og konservative nu vil stemme for dette forslag. De stemte jo ikke for rentelettelsen i tirsdags. Vi tror også, det er klogt af de to partier, at de indtager en mere positiv holdning i dag. De reaktioner, vi har haft fra landbruget, har i hvert fald vist os, at man står uforstående over for den stilling, venstre og konservative tog i tirsdags, da vi stemte om rentelettelsesforslaget.

Vi har det håb, at dette forslag kan være med til at dæmpe noget af den alt for store pessimisme, der præger landbruget i øjeblikket, og så vil vi i øvrigt gerne drøfte erhvervenes renteproblemer på længere sigt i forbindelse med regeringens udspil til april.

Grove (KF):

Hr. Westh glemte lige at sige én ting, nemlig at det, vi ønskede, var en rentelettelse, der var større end foreslået af socialdemokratiet, men det nedstemte socialdemokratiet.

Øllgaard (V):

For historiens skyld skal jeg lige erindre om, at vi rent faktisk stillede et forslag om at indbygge en rentelettelse i forslag nr. L 152, før regeringen gjorde det. Det gjorde vi, fordi vi anså det foreliggende forslag for utilstrækkeligt. Vi er ikke desto mindre blevet beskyldt for overbudspolitik, hvilket i sig